

Megfelelő olvasmányok a gyermekeknek

Kedves F. testvér! {5T 516}

Most olvastam a Review and Herald-ban a cikket, amelyben az ifjúságnak ajánlott könyveket sorolod fel. Nagyon elcsodálkoztam, hogy köztük láttam a Tamás bátya kunyhóját, a Robinson Crusoe-t és hasonló műveket. Az a veszély fenyeget téged, hogy meggondolatlanul írsz. Jó lenne, ha megfontoltak lennének és vigyáznánk arra, mit örökítünk meg nyomtatásban. Nagyon riasztó látni, hogy lelki látásod nem tisztább, amikor a fiataloknak ajánlott olvasmányokat válogatod össze. Tudom, hogy ha olyan könyveket ajánlunk olvasásra folyóiratainkban, mint a Tamás bátya kunyhója, akkor ez sokak szemében helyesnek tünteti fel, hogy más, hasonló tartalmú könyveket olvassanak, amelyek pedig pusztán kitalálások. Ajánlott olvasmányaid fárasztó munkát rónak majd azokra, akik igyekeznek rávezetni a fiatalokat, hogy ne olvassanak kitalált történeteket. Gyakran voltam tanúja annak, milyen következményekkel jár az általad javasolt könyvek olvasása. Ezért írtam is egy cikket, amely pontosan ebben a kérdésben figyelmezteti a fiatalokat. {5T 516.1}

Testvérem, előbb győződj meg arról, hogy nem távolítod-e el ifjainkat a Szentírás kutatásától! Kijelentést kaptam, hogy az ilyen könyvek vásárlása és árusítása, amelyeket a vasárnapi iskolákban terjesztenek, csapdát jelentenek népünk, különösen pedig a gyermekek számára. Olyan olvasmányok megvásárlására készíteti őket, amelyek izgalomba hozzák képzeletüket, alkalmatlanná téve őket a mindennapi élet kötelességeinek teljesítésére. Bizonyos lehetsz abban, hogy javaslataidnak lesz foganatja. A fiataloknak semmi szükségük az ilyen engedelményekre, mert ízlésük és hajlamaik úgyis ebbe az irányba taszítják őket. Remélem, soha többé nem lát napvilágot efféle javaslat. Úgy látszik, távolodsz Jézustól és tanításaitól, s még csak észre sem veszed. {5T 516.2}

Sátán műve ez, aki folytatásos történetekkel és regényekkel akarja elvarázsolni az érząceket és kielegetni belőlünk az Isten szava utáni vágyat. Kedves testvérem, ne nyomtass ki mindent, ami eszedbe jut a Review and Herald hasábjain, hanem csak akkor írd, ha jól megfontoltad a dolgot! Ha Krisztus Lelke készítet az írásra, akkor ragadj tollat, átérezve felelősségedet, a tornác és az oltár között sírva: „Könyörülj Uram, népeden; ne hagyd, hogy gyalázat érje örökségedet!” (Jóel 2:17) De ha csak a saját ötleteid és nyughatatlan gondolataid ösztökélnék az írásra, akkor tartózkodj magad, míg csak az Úr Lelke nem szorongat és készítet. Ne gondold, hogy mert valamilyen irányban haladsz és bizonyos dolgokat megteszel, már bizonyítja, hogy azok helyesek, s így szabályként írhatod elő másoknak is. Nem helyes, hogy úgy gondold, olyan ügyekben közölheted a véleményed, mint az ifjúság jóléte. Helytelen, hogy olyan könyveket javasolsz, amelyek nem segítik elő a lelkeséget és az istenfélelmet. Ha azt gondold, hogy az efféle olvasmányok segítik a szilárd, tiszta alapelvek kibontakozását, akkor tévedsz. Segítsen az Úr, hogy megfontoltan és alázatosan tevékenykedj, s ne közölj félrevezető megállapításokat a folyóiratokban, mert az emberek azt gondolják, hogy népünk jóváhagyta azokat. Csak másokat terhelsz meg, akiknek ellensúlyozniuk kell gondolataid hatását. {5T 517.1}

Testvérem, abban rejlik biztonságod, ha alázatosan jársz Istennel. Reszketek, amikor olyan cikkeket olvasok tőled, amelyekben tanácsokat adsz és szabályokat fektetsz le a többi igehirdetőnek. Aligha helyes, hogy annyi mondanivalód legyen ezekben a kérdésekben. Ha önelégült és magabiztos leszel, akkor az Úr kétségkívül megengedi majd, hogy hibát kövess el. Gondosan őrködnöd kell a lelki életed felett, és naponta törekedned kell, hogy Isten dolgaiban tapasztalatot szerezz. Rejtőzz el magad elől, és engedd, hogy Jézus lépjen az előtérbe! Krisztus az erőd és a pajzsod. Gyenge, tévelygő ember vagy, nagyon vigyázz hát, hogy el ne ess! Kérve kérlek, őrizkedj, nehogy szóval vagy tettel rombold Isten szent munkáját! {5T 517.2}

Nagyon hálás voltam érted, amiért részt vehetsz ebben a nagyszerű munkában. Jézus szeret téged, s együtt fog dolgozni veled, segíti majd igyekezedet, ha élő kapcsolatot tartasz fenn Istennel. Csakhogy az éberség és az ima életét kell élned; ne válj meggondolatlanná! Ne különülj el Jézustól, hanem hívd be Őt mindennapi életedbe. Meggondolatlan vallomásaiddal és tanácsaiddal ne okozz többletmunkát magadnak és másoknak. Éljen annak tudatában, hogy ha nem fogadod szívedbe Krisztust, ha nem törekszel kizárólag Isten dicsőségére, akkor büszkeség lopódzik szívedbe, önérzetesség győz le, s meggondolatlanul cselekszel, mielőtt észbe kapnál. „Járjatok egyenesen, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon.” (Zsid. 12:13) {5T 518.1}

Sok olyan fiatal van népünk soraiban, akiket Isten kitűnő adottságokkal áldott meg. A lehető legjobb

képességeket adta nekik, de mert kielégítették a regények olvasására serkentő étvágyukat, erőik ellankadtak, gondolkodásuk összezavarodott és elgyengült, ezért évek óta semmit sem növekedtek a kegyességben. Ugyanolyan kevésbé állnak ellent a felületes olvasmányoknak, mint az iszákosok a részegítő italoknak. Ezek a fiatalok ma talán kiadóinkban tevékenykedhetnének, eredményesek lehetnének, dolgozhatnak a könyvelésben, sajtó alá rendezhetnék a könyveket, végezhetnék a korrektori munkát. Képességeik azonban annyira leromlottak, hogy „szellemi emésztési zavarban” szenvednek. Betegessé vált a képzeletük. Valótlan lett számukra az élet, alkalmatlanná váltak gyakorlati kötelességeiket ellátni; s ami a legszomorúbb és leginkább aggasztó: elveszítették érdeklődésüket az értelmes és komolyabb olvasmányok iránt. Olyan szellemi táplálékok vakították és bolondították el őket, mint amilyenek a Tamás bátya kunyhójának rendkívüli módon izgató történetei. Ez a könyv régebben hasznos volt azok számára, akiknek föl kellett ébredniük a rabszolgatartásról vallott hamis elgondolásaikból, de ma már az örökkévalóság határmezsgyéjén állunk, ahol semmi szükség az efféle történetekre ahhoz, hogy felkészüljünk az örök életre. {5T 518.2}

Bármelyikünk számára csak az jelenthet biztonságot, ha teljesen megtérünk, ha jártasak vagyunk az igazságban, amint azt Isten Igéje kijelenti, és mindig készen állunk arra, hogy szelíden és félelemmel megfeleljünk mindenkinek, aki reménységünkről kérdez minket (I. Pt. 3:15). {5T 519.1}

Az legyen ma igehirdetőink és összes munkásunk különleges feladata, hogy eltereljük a fiatalok figyelmét az érdekfeszítő történetekről, s a próféciák megbízható szavaira irányítsuk gondolkodásukat. Mindenki, aki az örök életre törekszik, osszpontosítsa érdeklődését a Bibliára! {5T 519.2}

Ha arra gondolok, hogy mennyit írtam már az izgalmat keltő regények olvasása ellen, nagyon furcsának találom, hogy olyan könyveket javasolsz, mint a Robison Crusoe, Aesopus meséi stb. Testvérem, hibáztál, amikor megírtad azt a cikket. Ha az említett könyvek azok között vannak, amelyeket eladásra kínálsz, akkor könyörögve kérek, soha többé ne ajánld azokat a mi fiataljainknak! Az a feladatod, hogy a Bibliára tereld a figyelmüket; ne válj a fiatalok kísértőjévé, ne kínálj nekik csábító történeteket, amelyek elterelik gondolataikat a Szentírás kutatásáról. Feltétlenül személyesen kell innunk az élet vizéből, különben repedezett víztárolókat ásunk magunknak, amelyek képtelenek megtartani a vizet. {5T 519.3}

Sátánnak ezerféle módja van arra, hogy belopódzkodjék a fiatalok szívébe és kibillentse egyensúlyából a gondolkodásukat. S ha lelki életünk nem nyugszik szilárdan és teljesen Istenben, ha tudatosan nem vigyázunk arra, hogy értelmünket a Szentírás kutatásával foglaljuk le, s ha nem válunk megalapozottá hitünkben, akkor a fiatalok bizonyosan csapdába esnek. Egy pillanatra sem lehetünk meggondolatlanok, nem cselekedhetünk megfontolás nélkül. Védőkorlátot kell felállítanunk értelmünk és gyermekeink értelme köré, nehogy elcsábítsanak minket Sátán kísértései. {5T 519.4}

A bűnök eltörlésének nagy napján élünk. Ezért folyton tanulmányoznunk kell azt a szent munkát, amelyet most Krisztus végez Isten népéért a menynevei szentélyben. Tanítsuk meg gyermekeinknek, mit jelentett az elfedezés mintaképpül szolgáló napja az ószövetségben, s azt is, hogy ez az Isten előtti mély megalázkodás és bűnvallomás rendkívüli időszaka volt. Az elfedezés valódi napját is ennek kell jellemeznie. Mindazok, akik az igazságra tanítanak és az igazságra adnak példát, határozott hangon szólaltatják meg harsonájukat. Szüntelenül ápolnod kell lelkiségedet, mert számodra nem természetes, hogy mennyei módon gondolkodj. Az a felelősség hárul ránk, hogy elvezessük az embereket a világi szokásoktól, egyre magasabbra és magasabbra, a lelki beállítottsághoz, az istenfélelemhez és az Úrért végzett komoly munkához. Kötelességed hirdetni a harmadik angyal üzenetét, hirdetni a világnak a figyelmeztetés utolsó kiáltását. Áldjon meg téged az Úr lelki látással! Szeretetből írom neked ezeket a sorokat, mert látom, milyen veszélyben forogsz. Kérlek, fontold meg mindezt imádsággal, figyelmesen! {5T 520.1}

***** {5T 520}